

Sanan ja runon tuoksua

Sanan ja runon tuoksua 3.11.2008

- Kerran vai aina?

IKÄVÄ

Yöllä satoi.
Pihan poikki ryöppyävässä vesivirrassa
kaipaukseni valtameri.

Läheisyytesi hetki
vuosien takana.
Vieläkö,
vieläkö kauan,
ennen kuin pilvien takaa loistaa kasvosi?

Painan pääni hiljaisuuden
helmaan.
Usvaisessa unessani kutsut minua.
Näen lämpimän hymysi
ja turvalliset kätesi ympärilläni.

Äkkiä herään ja kirjoitan sinulle
kirjeenmittaisen ikävän.

© Auli Happonen

Evankeliumiteksti: 25 sunnuntai helluntaista, Kuolemasta elämään

(Toinen vuosikerta): Joh. 6: 37–40 (1938 käännös)

Jeesus sanoo: ”Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos. Sillä minä olen tullut taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, joka on minut lähettänyt. Ja minun lähettäjäni tahto on se, että minä kaikista niistä, jotka hän on minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä. Sillä minun Isäni tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.”

Jeesus esittää tässä evankeliumitekstissä kaksi uskon perusasiaa. Ensimmäinen asia on sellainen, josta ei juurikaan kiistellä teologisessa mielessä. Se esitetään viimeisessä virkkeessä: joka uskoo Jeesukseen, pääsee iankaikkiseen elämään. Asia on esitetty muuallakin Uudessa testamentissa mm. Joh. 14:6:ssa: **Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.”** ja Room. 5:1: **Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha**

Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyt tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo. Ainoa tie taivaan Paratiisiin on uskoa Jeesukseen, Jumalan Poikaan meidät lunastaneena ja syntimme ristillä sovittaneena, kuolleista nousseena ja taivaaseen kohonneena kolmiyhteisen Jumalan persoonana.

Paikka, jonne ateismi, agnostismi eli epäily ja muut uskonnot johtavat maanpäällisen ruumiimme kuoleman jälkeen, on Helvetti. Jeesus käytti siitä nimitystä Gehenna. Hän puhui siitä rangaistuksen paikkana, tulen ja kärsimyksen ikuisuutena, ”jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu” kuten Hän itse sanoo (Mark. 9:48). Ikävä yllätys monelle, että kuolema ei ollutkaan loppu ja pimeys. Saatanan suurimpia valheita onkin houkutella ihmiset itsemurhaan pakotienä ”tästä kurjasta maailmasta”. Se, mikä sen jälkeen odottaa Helvetissä kun on taatusti tuhat kertaa pahempaa kuin tämän maailman kurjuus. Ja se ei lopu. Ei koskaan. Se on ikuista, ja osa tuota kärsimystä on varma tieto siitä, että se todellakin on ikuista.

Mutta Jeesukseen uskovia odottaa ikuinen elämä taivaan Paratiisissa, josta Jeesus käyttää sanaa Paradeisos, ja jota kuvataan myös Ilmestyskirjan loppuluvuissa. Siellä ei ole oleva edes yötä, vaan ikuinen autuus. CD-perussanakirjan mukaan autuus on ”1. usk. täydellinen onnellisuus Jumalan yhteydessä. Iankaikkinen autuus. ’Sielun autuus. Päästä osalliseksi taivaan autuudesta.’ 2. ylenpalttinen onni.” Paratiisissa oleminenkaan ei pääty ikinä – edes yö ei keskeytä sitä – vaan on iankaikkinen. Se ei lopu. Ei koskaan. Se on ikuista, ja osa tuota onnea on varma tieto siitä, että se todellakin on ikuista.

Tähän asti käsitelty ei siis ole teologisten kiistojen kohteena. Jos joku väittää, että taivaan Paratiisia ja/tai Helvettiä ei ole iankaikkisessa elämässä, hän on mennyt harhaan. Oikein ei toisaalta ole sekään, että aletaan kehittää erilaisia taivasoppeja seitsemine taivaineen tai helvettioppeja seitsemine kärsimyksen tasoinen. Tällainen kun ei perustu pyhään Raamattuun, vaan muihin lähteisiin, jos niihinkään.

Mutta kun Jeesus sanoo ”Ja minun lähettäjäni tahto on se, että minä kaikista niistä, jotka hän on minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä”, niin eikö siinä olisi hyvä aihe väittää, että jos ihminen on kerran pelastettu, niin hän on aina pelastettu. Ja joku toinen väittää löytäneensä Raamatusta kymmeniä kohtia, joiden perusteella väite ”kerran pelastettu, aina pelastettu” ei pidä paikkaansa. Päästään siis teologiseen riitaan. Voi meitä ihmisiä, meillä on aina niin suuri oikeassa olemisen halu.

Hyvä vastaus aina oikeassa oleville seurakunnille tai henkilöille on: ”Kaikessa muussa saatatte olla oikeassa, mutta ainakin yhdessä asiassa olette väärässä: siinä, että olette kaikessa oikeassa!” Jeesus sanoo (Matt. 23:23a): ”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden.” Laupeutta on päästää ihminen taivaan Paratiisiin vain uskosta Jeesukseen kiistelemättä esimerkiksi siitä, onko tämä ”kerran pelastettu, aina pelastettu” oppi oikein vai ei. Jumalalla on eri tie eri ihmisille, jotka kaikki ovat samaan paikkaan, taivaan ihanuuteen, menossa. Eräs uskoveli sanoi, että yksi taivaassa kuulluimpia lauseita tuleekin olemaan: ”Mitä, oletko sinäkin täällä!” Ja riemunkiljahduksia päälle, siellä kun ei tunneta enää kateutta vaan ainoastaan rakkaudellisia tunteita!

Silti jokainen tarkatkoon omaa tilaansa jatkuvasti, sanoohan Jeesus (Matt. 22:14) ”Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut.” Taivaaseen ei päästä omavanhurskaudella, kuten yritti se, joka ei ollut pukeutunut häävaatteisiin eli Jeesuksen lahjavanhurskauteen. Ja monet kutsutut eivät halunneet tulla, koska heillä oli muita kiireitä. He eivät olleet arvollisia, kuten kuningas Jeesuksen mukaan sanoi palvelijoillensa. He eivät halunneet tehdä parannusta, kääntyä Jeesuksen puoleen.

Parannuksen tekeminen päivittäin kuuluu meille Jeesukseen uskoville. Vaeltaessaan täällä maan päällä Jeesus kutsui seuraajiaan valvomaan (Matt. 24:41–43): ”Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään. Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee.” Valvomisella Jeesus tarkoitti parannuksen tekemistä heti kun siihen on aihetta, sillä Hän saattaa tulla millä hetkellä tahansa. Tai ihminen saattaa yllättäen kuolla. Jeesus sanoo (Luuk. 21:34–36): ”Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskautu päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta niinkuin paula; sillä se on saavuttava kaikki,

jotka koko maan päällä asuvat. Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisokasenne Ihmisen Pojan edessä.”

Valvovalla paikalla oleminen ja jatkuva parannuksen tekeminen sujuvat yhtä hyvin sellaiselta, joka mielestä ”kerran pelastettu on aina pelastettu” kuin sellaiselta, jonka mielestä kerran pelastettu voi päätyä Helvettiin. Ei ole ratkaisevaa, millaisella teologialla taivaan Paratiisiin päädytään, ratkaisevaa on, että sinne todellakin päädytään. Eräs uskonveli totesikin: ”Mitä väliä sillä on että hänellä on tuollainen näkemys, jos hän pääsee sen turvin taivaan Paratiisiin.”

Tunnettu kuvaus on, että maailman eri Jeesukseen uskovat seurakunnat ovat ikään kuin eri palasia Jumalan kauniissa suuressa mosaiikissa. Mutta voisimmeko ajatella vielä enemmän, niin että Jumalan silmissä sellaisetkin seurakunnat ja ihmiset, jotka ajattelevat vastoin meidän teologioitamme, ovat erinomaisia ja puhtaita. Paavali kehottaa Filippiläiskirjeessä (2:2-3): **niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset ettekä tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne.** Eikä yksimielisyys tässä tarkoita saman teologian noudattamista, vaan riitojen välttämistä. Ilmeisesti Jumalalla on tarkoituskin viedä eri ihmiset eri teitä taivaan ihanuuteen. Yhdelle kuuluu tämä opinkäsitys, toiselle tuo ja sillä hyvä.

Parannuksen tekemisessä Raamatun käskyt ovat meille ohjeeksi, vaikka Jeesus vapauttikin meidät ihmeelliseen vapauteen olla tekemättä syntiä, rakkaudesta Häneen, Jeesukseen. Rukoillaan Pyhää Henkeä avaamaan Raamatusta juuri meille tärkeät opetukset ja Jumalan käskyt. Rukoillaan Pyhää Henkeä myös näyttämään todeksi meille synty elämässämme niin ettei Jeesuksen rakentama yhteys Isä Jumalaan pääse häiriintymään. Tehdäänkin se heti.

Rukoillaan. Avaa Pyhä Henki meille Raamattua aivan ihmeellisesti etenkin sen suhteen että näyttäisit meille meidän omat syntimme tosiksi. Kirkasta Pyhä Henki Jeesuksen rakkaus, armo ja totuus meille Isän hyvän tahdon mukaisesti. Anna Isä Jumala mahdollisimman monien herätä viimeisenä päivänä Jeesuksen herättäminä taivaan Paratiisiin. Jeesus juutalaisen nimessä aamen.

KOLMEA KIELTÄ

Puhun kolmea kieltä.

Kahta niistä sinä ymmärrät hyvin.

Aikuisten kieltä,
sitä tavanomaista.

Lasten kieltä,
sitä avointa ja rehellistä.

Kolmatta kieltä en voi sinulle puhua,
sitä sanatonta ja äänetöntä.

Sinä et ehkä ymmärtäisi sitä?

Tukesi sanan ja runon tuoksua työlle. Käytä alla olevaa tilisiirtoa.

Yhdistyksen talous pohjautuu vapaaehtoiseen antamiseen. Voit tukea tätä Jumalan valtakunnan työtä alla olevalla tilillepanokortilla. Pienikin tuki on todella tervetullutta. Jos voit tukea joka kuukausi, aina parempi. Ole siunattu antaessasi ja anna iloiten kun annat!

Kiitos lahjastasi t. evankelista-aviopari Auli Happonen ja Jaakob.
Lisätietoa palvelutyömme sivuilta www.sananjarunontuoksua.fi.

Saajan tilinumero	440520-275080	TILISIIRTO		Vain kotimaan maksuliikenteessä
Saaja	Aabrahamin pyhät lapset ry	<u>Viitenumerot:</u>		<u>Viesti:</u>
Maksaja		Yleinen tuki	107	
		Jäsenmaksu	26	
		Evankeliointi	39	
		Matkat	42	
		TV-työ	55	
		Orpokoti	68	
		Lähetystyö	84	
		CD't, kirjat	97	
Allekirjoitus	_____	Viite		
Tililtä nro		Eräpäivä		Euro